

I N N S T. S. D.

Innstilling fra utenriks- og konstitusjonskomiteen om optrekning av grunnlinjer for Norges sjøterritorium.

(St. prp. nr. 7 - 1931).

Til
Stortinget.

Imøtekommende en henstilling fra den forsterkede utenriks- og konstitusjonskomite i 1926 opnevnte regjeringen ved kgl. res. av 7. mai 1926 en kommisjon som skulde avgi forslag om fastsettelsen av nøiaktige grunnlinjer for Norges sjøterritorium. Kommisjonen som bestod av høiesterettsdommer Boye, formann, handelsråd S. Johannessen og kaptein i marinen Chr. Meyer, avgav sin innstilling den 4. januar 1930.

Overensstemmende med det historisk givne og Stortingets tidligere beslutninger er territorialbeltets bredde satt til 4 kvartmil, mens territorialbeltet tidligere efter den eldre sjømilberegning har været satt til 7 420 m., har kommisjonen, overensstemmende med de almindelige bestemmelser i lov av 29/6-1923 regnet med det nu almindelig anerkjente mål 7 408 m. svarende til 4 nautiske mil. Differansen er så minimal at nærværende komite ut fra internasjonale bekvemhetshensyn finner å kunne gi denne overgang til det mål som vår lovgivning ellers har slått fast, sin tilslutning.

Såvel i hovedspørsmålet om sjøbeltets bredde, som i de fleste spørsmål vedrørende selve prinsippene for optrekning av grunnlinjer har det været enstemmighet i kommisjonen, men på en rekke punkter, hvor det gjelder den praktiske og folkerettslige anvendelse av prinsippene er der opstått dissenser, og kommisjonen har delt sig i et flertall - Boye og Johannessen - og et mindretall, Meyer.

Uoverensstemmelsen mellem flertallet og mindretallet skyldes to forskjellige sett av hensyn. På en rekke steder av kysten, fornemlig i Finnmarken og på sydkysten har der ved forskjellige anledninger i de siste 10 år været avgitt uttalelser av norske myndigheter om hvor langt norsk sjøterritorium i det minste antas å strekke sig, og i forbindelse hermed har også været angitt enkelte grunnlinjer, men alltid med forbehold om at en fremtidig fastsettelse dermed ikke måtte prejudiseres.

Kommisjonens flertall mener at selv om disse tidligere anvisninger fra norsk side ikke har nogen bindende karakter, vanskeliggjør de allikevel en optrekning av en videre grense idag, idet utenlandske fiskere har vennet sig til å betrakte det norske sjøterritorium således som angitt ved disse meddelelser, Mindretallet hevder (innst. s. 174 f.f.) at den lempelighet som har været vist ikke i noget tilfelle eller på ringeste måte er forpliktende for Norge ved en endelig optrekning av grunnlinjer.

Nærværende komitees flertall slutter sig her til kommisjonens mindretall - for R e i m e r s vedkommende dog under tvil. Det er efter komiteens mening av avgjørende vekt at den opfatning ikke må ha lov til å gjøre sig gjeldende at landet i saker av vidtrekkende betydning, i avgjørelsen endog av suverenitetsspørsmål kan bindes av nogen annen enn Storting og regjering.

Videre har flertallet ligget under for et resonnement, som er kommet klart til uttrykk i en uttalelse av "den interdepartementale komite" (prp. s. 3), hvor det heter at en fastholden av sjøgrensekommisjonens mindretalls mere vidtgående forslag i sterkere grad vil kunne være egnet til å vanskeliggjøre gjennomførelsen av en sjøgrense som Norge under hensyntagen til de interesser det her gjelder, mener ihvertfall å måtte hevde".

Nærværende komitees flertall finner ikke å kunne ta hensyn til en sådan almindelig, helt skjønnsmessig vurdering, som ikke rummer nogen prinsipiell anvisning, men gjør selve sjøgrensespørsmålet helt flytende.

Hvad der her må være avgjørende er å følge de anvisninger som er gitt ved de kongelige resolusjoner av 1869 og 1889 og sjøgrensekommissjonen av 1911 og 1912, og komiteens flertall finner disse anvisninger mest konsekvent fulgt i kommisjonsmindretallets innstilling, mens kommisjonsflertallet i sin søken etter navngivne fjorde på en rekke punkter synes å ha avveket så sterkt fra kystens hovedretning at det betegner en ikke uvesentlig innskrenkning av hvad der efter innstillingen av 1912 og de mange resolusjoner var opfattet som norsk område.

Uten å ville inngå på de taljer må komiteen allikevel berøre at der i mindretallets optrekning (innst. s. 231) finnes en avviken fra de almindelige prinsipper som komiteen ikke kan følge. Likeledes mener komiteen at det tør være tvilsomt om grenselinjen for Vestfjorden bør trekkes så langt ute som av mindretallet gjort.

Med hensyn til spørsmålet om optrekning av Norges sjøgrense vil kunne ha nogen innflytelse på Norges fiske- eller fangstinteresser ved fremmede kyster, vil komiteens flertall bemerke at forskjellen mellom flertallets og mindretallets forslag her ikke vil kunne spille nogen rolle, så de betenkligheter man i så henseende måtte nære vil bli vesentlig de samme hvilket alternativ man så velger. Da imidlertid optrekningen av grunnlinjene ikke markerer noget nytt prinsipp eller en utvidelse av norsk innteseområde, men alene en klarleggelse av hvad der hittil har været gjeldende norsk statspraksis, har selve dette hensyn efter flertallets opfatning ingen realitet, og særlig ikke med hensyn til valg mellom kommisjonsflertallets og kommisjonsmindretallets forslag.

Komiteens medlemmer Joh. Ludw. M o w i n c k e l og A n d e r s s e n - R y s s t, som ikke har deltatt i sakens behandling forbeholder sig å stemme for den kongelige proposisjon.

Den samlede komite vil til slutning har uttalt at fastsettelsen av sjøbeltets bredde alene gjelder fiskeriene, og intet må derved være prejudisert angående en videre tollgrense sålitt som noget er uttalt om Norges stilling til eventuelle overenskomster om sjøbeltets bredde under krig.

Heller ikke har komiteen tatt noget standpunkt til spørsmålet om sjøbeltet rundt Svalbard, Bjørnøya, Jan Mayen og Bouvetøya, spørsmål som ikke kan bedømmes på samme måte som det spørsmål komiteen her har drøftet, og som ikke har nogen påtrengende praktisk aktualitet.

I tilslutning til hvad ovenfor er anført og under henvisning til forelegget innstiller komiteen til presidentskapet å foranledige foreslått at Stortinget innbys til å fatte sådan

b e s l u t n i n g:

Stortinget gir sitt bifall til at kongelig resolusjon søkes utvirket om fastsettelse av grunnlinjer for Norges sjøterritorium i det vesentlige i overenstemmelse med de av mindretallet i sjøgrensekommissjonen av 1926 foreslåtte.

Oslo i utenriks- og konstitusjonskomiteen den 16. juni 1931.

C. J. Hambro.
formann og ordfører.

T. Anderssen-Rysst.
sekretær.

St. prp. nr. 7 og Sjøgrensekommissjonens innstilling av 1930 kan fåes utlevert ved henvendelse til Stortingets kontor.